

Innst. 122 S

(2009–2010)

Innstilling til Stortinget fra kontroll- og konstitusjonskomiteen

Meld. St. 4 (2009–2010)

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om anmodnings- og utredningsvedtak i stortings- sesjonen 2008–2009

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

1.1.1 Bakgrunn

Stortingets forretningsorden § 12 annet ledd nr. 9b forutsetter at Regjeringen legger fram en årlig melding om oppfølging av stortingsvedtak som inneholder en anmodning til Regjeringen (anmodningsvedtak) og om behandlingen av private forslag som er vedtatt oversendt Regjeringen til utredning og uttalelse (utredningsvedtak). Ordningen ble innført for at Stortinget skal kunne føre en bedre kontroll med Regjeringens oppfølging av slike vedtak, jf. Innst. S. nr. 168 (1998–1999).

Går en 20–30 år tilbake i tid, lå antallet anmodningsvedtak på 0–4 i året, og så sent som på slutten av 1980-tallet var det fremdeles beskjedent. På slutten av 1990-tallet endret dette seg, og det årlige antallet vedtak de første årene etter århundreskiftet var meget stort.

Tabell 1.1 Antall anmodningsvedtak de siste 10
stortingssesjonene

Stortingssesjon	Antall vedtak
1999–2000	127
2000–2001	183
2001–2002	141

Stortingssesjon	Antall vedtak
2002–2003	247
2003–2004	181
2004–2005	171
2005–2006	9
2006–2007	20
2007–2008	24
2008–2009	35

Reduksjonen i antall anmodningsvedtak i de siste stortingsseksjonene er i tråd med Stortingets ønske, jf. Dokument nr. 14 (2002–2003) sidene 90–92, og Innst. S. nr. 142 (2003–2004). Som det framgår av tabellen, nådde antallet anmodningsvedtak en topp i stortingsseksjonen 2002–2003. Etter dette har antallet blitt redusert. Særlig markant er reduksjonen fra stortingsseksjonen 2004–2005 til stortingsseksjonen 2005–2006. Dette må også ses i sammenheng med at nåværende regjering har et flertall på Stortinget bak seg.

1.1.2 Årets melding til Stortinget

Statsministerens kontor har innhentet uttalelser fra de respektive departementer om oppfølging og behandling av vedtakene fra stortingsseksjonen 2008–2009. Svarene er inntatt i kapittel 2 i meldingen.

I Innst. S. nr. 156 (2000–2001) ga kontroll- og konstitusjonskomiteen uttrykk for at dersom det i den første meldingen som fremmes etter at vedtak er gjort, opplyses at Regjeringen senere vil følge opp vedtaket, må det i den neste meldingen gis nærmere opplysninger om dette. Slike opplysninger er inntatt i meldingens kapittel 3.

Kapittel 4 i meldingen inneholder en omtale av enkelte vedtak fra stortingsseksjonen 2006–2007. Dette gjelder vedtak hvor kontroll- og konstitusjons-

komiteen i Innst. S. nr. 119 (2008–2009) uttrykkelig har bedt om en videre oppfølging.

Ved behandlingen av St.meld. nr. 4 (2004–2005) ga kontroll- og konstitusjonskomiteen uttrykk for at det ikke alltid ble gitt tilstrekkelig redegjørelse for Regjeringens oppfølging av vedtakene. Saksordfører ga i debatten uttrykk for at:

"... når Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en bestemt problemstilling i en bestemt sak, bør dette fortrinnsvis skje i en bestemt sak. Men komiteen innser også at det fra tid til annen kan være hensiktsmessig å vurdere de ulike problemstillinger i relasjon til andre problemstillinger, og at det kan være en fordel å bake dette inn i større vurderinger og i andre saker. Det komiteen har understreket, er at hvis det er det mest hensiktsmessige, må Regjeringen synliggjøre i dokumentet at dette er en oppfølging og et svar på de anmodningsvedtak som Stortinget har gjort."

Regjeringen legger vekt på at Stortinget alltid skal få en tydelig tilbakemelding om Regjeringens oppfølging av de enkelte anmodningsvedtak. Tilbakemeldingen gis i proposisjoner eller meldinger. Det skal alltid framgå tydelig når et dokument fra Regjeringen til Stortinget inneholder en oppfølging av og et svar på et anmodningsvedtak som Stortinget har gjort. Gis tilbakemeldingen i ordinære proposisjoner eller meldinger, skal vedtaksnummer, vedtaksdato og teksten i anmodningsvedtaket gjengis før det redegjøres for Regjeringens oppfølging. Det bør også vises til i hvilken sammenheng anmodningsvedtaket er kommet opp, med henvisning til hvilke stortingsdokumenter som ligger til grunn for vedtaket.

Mange av anmodningsvedtakene vil det bli gitt tilbakemelding på i de årlige budsjettproposisjonene. Ofte forutsetter anmodningsvedtakene økte bevilgninger for å kunne gjennomføres. I så fall er det naturlig å vurdere gjennomføringen av vedtakene i budsjettet. For å bedre oversikten, er det i fagproposisjonene laget en samlet framstilling av anmodningsvedtak som departementet gir tilbakemelding på i budsjettproposisjonen. Når det er tatt inn en slik redegjørelse om gjennomføringen av vedtakene i en budsjettproposisjon, vil det i denne meldingen bare bli tatt inn en kort henvisning til den mer utførlige tilbakemeldingen i budsjettproposisjonen.

Dersom Regjeringen i budsjettframlegget ikke har funnet rom for å foreslå de nødvendige bevilgninger til tiltaket, vil dette klart framgå. Stortinget kan ved budsjettbehandlingen derved ta standpunkt til behovet for, og eventuelt vedta, endringer i budsjettet.

Det er ikke fattet noen utredningsvedtak i stortingsprosessen 2008–2009.

1.2 Komiteens generelle merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Bendiks H. Arnesen, Martin Kolberg og Marit Nybakk, fra Fremskrittspartiet, lederen Anders Anundsen, Ulf Erik Knudsen og Øyvind Vaksdal, fra Høyre, Per-Kristian Foss, fra Sosialistisk Venstreparti, Hallgeir H. Langeland, fra Senterpartiet, Ola Borten Moe, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Trine Skei Grande, viser til at det i 1999 ble tatt inn en særlig bestemmelse i Stortingets forretningsorden som påla regjeringen å oversende en årlig melding "om oppfølgingen av stortingsvedtak som inneholder en anmodning til regjeringen, og om behandlingen av private forslag som er vedtatt oversendt regjeringen til utredning og uttalelse". Meldingen skal gi en kort redegjørelse for hva regjeringen har gjort eller har til hensikt å gjøre med vedtakene.

Komiteen vil understreke at erfaringene med meldingen er positive. Det er viktig å sikre at Stortingets vedtak følges opp og at Stortinget gis mulighet for å følge med hvor langt man er kommet i gjennomføringen av det enkelte vedtak.

Når det gjelder form på og oppfølgingen av vedtakene viser komiteen til Innst. S. nr. 210 (2002–2003), jf. Frøilandutvalgets innstilling, der en enstemmig kontroll- og konstitusjonskomité blant annet uttalte:

"På hvilken måte regjeringen skal følge opp vedtaket vil måtte fremgå av forslaget. Vedtak som klart og entydig er en beslutning som krever en bestemt handling, kan bare endres ved nytt vedtak i Stortinget. Dersom regjeringen ikke kan eller vil gjennomføre den bestemte handling, så vil det foreligge en plikt for regjeringen til å fremlegge saken for Stortinget med forslag til nytt vedtak. Vedtak som etterspør en utredning eller i andre tilfeller en vurdering, må det forventes at regjeringen følger opp og på en egnet måte melder resultatet av til Stortinget."

Komiteen forutsetter at sitatet ovenfor danner grunnlaget for Regjeringens oppfølging av Stortingets anmodnings- og utredningsvedtak.

Antall anmodningsvedtak har variert fra år til år. Fra en topp i 2002–2003 på 247 vedtak til 9 i perioden 2005–2006. Komiteen registrerer at antall vedtak gradvis har økt de siste tre årene. For perioden 2008–2009 rapporteres det om oppfølging av 35 vedtak. I tillegg kommer 11 vedtak fra tidligere år.

Komiteen vil gi honnør til Regjeringen for den form man har valgt på tilbakemeldinger i de årlige budsjettproposisjoner. En samlet framstilling av anmodningsvedtak i de enkelte fagproposisjoner letter kontroll- og konstitusjonskomiteens kontroll med oppfølgingen av de enkelte vedtak.

Komiteen har valgt å kommentere Regjerings svar på de vedtak komiteen mener krever ytterligere oppfølging og tar de øvrige svar til orientering

2. Anmodningsvedtak i stortings-sesjonen 2008–2009

2.1 Helse- og omsorgsdepartementet

2.1.1 Vedtak nr. 122, 9. desember 2008

"Stortinget ber Regjeringen utrede behov og forankring av et tverrfaglig psykisk helsearbeid i kommunene."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 16. september 2009:

"Vedtaket ble truffet ved behandling av St. prp. nr. 1 (2008–2009), jf. Budsjett- innst. S. nr.11 (2008–2009).

Regjeringen la 19. juni 2009 fram St.meld. nr. 47 (2008–2009) Samhandlingsreformen for Stortinget. Reformens siktemål er mer koordinerte helse- og omsorgstjenester, og en større innsats for å forebygge og begrense sykdom. Som del av reformen er det et siktemål å klargjøre kommunenes framtidige oppgaver og ressursbehov. Helse- og omsorgsdepartementet vil, basert på Stortingets behandling av St.meld. nr. 47 (2008–2009), følge opp anmodningsvedtaket som del av Samhandlingsreformen."

2.1.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen registrerer at Regjeringen tar sikte på å følge opp vedtaket som ledd i gjennomføringen av samhandlingsreformen. Komiteen avventer behandlingen av reformen før spørsmålet om utkvitering av anmodningsvedtaket blir vurdert.

2.1.2 Vedtak nr. 352, 28. mai 2009

"Stortinget ber Regjeringen om å fremme forslag til tiltak for å styrke jordmortjenesten både med hensyn til kapasitet og kvalitet, og at dette forelegges Stortinget i egnet form."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 16. september 2009:

"Vedtaket er truffet ved behandling av St.meld. nr. 12 (2008–2009), jf. Innst. S. nr. 240 (2008–2009).

Helse- og omsorgsdepartementet har i brev til Helsedirektoratet som omhandler oppfølgingen av St. meld. nr. 12 (2008–2009) En gledelig begivenhet – om en sammenhengende svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg, bedt Helsedirektoratet utrede forslag til tiltak for å styrke jordmortjenesten både med hensyn til kapasitet og kvalitet. Helse- og omsorgsdepartementet vil deretter vurdere mulige tiltak og tar sikte på en nærmere omtale i statsbudsjettet for 2011."

2.1.2.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen registrerer at Regjeringen tar sikte på å fremme forslag til mulige tiltak for å styrke jordmortjenesten i tilknytning til statsbudsjettet for 2011. Komiteen avventer Regjeringens tilbakemelding før det tas stilling til om vedtaket kan utkviteres.

2.1.3 Vedtak nr. 478, 16. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2010 fremme forslag om en sterkere satsing på helhetlig rusbehandling og oppfølging."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 16. september 2009:

"Vedtaket ble truffet ved behandling av Dok. nr. 8:79 (2008–2009), jf. Innst. S. nr. 323 (2008–2009).

Regjeringen la 19. juni 2009 fram St.meld. nr. 47 (2008–2009) Samhandlingsreformen for Stortinget. Reformens siktemål er mer koordinerte helse- og omsorgstjenester, og en større innsats for å forebygge og begrense sykdom. Situasjonen for de mest hjelpetrengende rusmiddelavhengige er en pasientgruppe som fokuseres i arbeidet. Helse- og omsorgsdepartementet vil, basert på Stortingets behandling av St.meld. nr. 47 (2008–2009), følge opp anmodningsvedtaket som del av Samhandlingsreformen. I tillegg vises det til det løpende arbeidet for å styrke tjenestenes kapasitet og kvalitet som skjer knyttet til Regjeringens "Opptappingsplan for rusfeltet 2007–2010" med konkrete forslag i Prop. 1 S (2009–2010)."

2.1.3.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen registrerer at Regjeringen tar sikte på å følge opp anmodningsvedtaket som en del av samhandlingsreformen. Komiteen viser til at forslaget til reform ligger til behandling i Stortinget og avventer denne før det tas stilling til om vedtaket kan utkviteres.

2.1.4 Vedtak nr. 484, 16. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen sørge for at alle parter som forholder seg til nakkeskader, må forholde seg til WHO's retningslinjer gjennom å bruke ICD-10-koding og ICF ved bruk av DRG (diagnoserelaterte grupper) og diagnostisering, behandling, oppfølging, skadeomfang, jus og forsikring."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 16. september 2009:

"Vedtaket ble truffet ved behandling av Dokument nr. 8:90 (2007–2008) jf. Innst. S. nr. 353 (2008–2009).

Den internasjonale klassifikasjon av sykdommer og helseproblemer (ICD-10) er et standardisert system som er godkjent av WHO. ICD-10 angir ikke retningslinjer for diagnostikk og behandling, men for enkelte sykdomsgrupper er det utarbeidet retningslinjer for bruk av ICD-10 koder slik at det kan gi grunnlag for bedre statistikk og mer korrekt refusjon

av innsatsstyrt finansiering (ISF). En slik veiledning vil også i noen grad bidra til at diagnostikken følger fastlagte prinsipper. Helse- og omsorgsdepartementet vil be Helsedirektoratet vurdere om det bør utarbeides nærmere retningslinjer for kodepraksis når det gjelder nakkeskader.

I Norge ble ICD-10 tatt i bruk i somatisk spesialisthelsetjeneste fra 1999. Det er utarbeidet kodeveiledning. Kodeverket ICD-10 benyttes blant annet som en del av aktivitetsrapporteringen i spesialisthelsetjenesten, og danner grunnlag for planlegging og dimensjonering, samt finansiering av aktiviteten gjennom ISF-systemet. Det er utarbeidet veiledningsmaterieell for ICD-10. Helsedirektoratet har i brev til de regionale helseforetakene presisert at retningslinjer for koding er forpliktende for kodepraksis. Dette gjelder også for pasienter med nakkeskader.

ICF er et standardisert klassifikasjonsverktøy som skal brukes til å beskrive pasientens funksjonelle tilstand. Det kan være et supplement til ICD-10 koder med tanke på funksjonstap og hjelpebehov. ICF kodeverket er under utvikling. Helsedirektoratet deltar i et nordisk samarbeid omkring koder og standarder for ICF. Kodeverket er tilpasset behov for en oversikt over et samlet hjelpebehov, og egner seg ikke for å spesifisere tilstanden for den enkelte pasient.

Helse- og omsorgsdepartementet anser med dette vedtaket som fulgt opp."

2.1.4.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet viser til Helse- og omsorgsdepartementets redegjørelse for oppfølging av vedtaket. Flertallet tar dette til etterretning.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til brev fra Helse- og omsorgsdepartementet datert 16. september 2009 der vedtaket og behandlingen av dette omtales. Disse medlemmer kan på bakgrunn av omtalen vanskelig se at vedtaket er oppfylt. Dersom Regjeringen mener vedtaket bør endres, må den komme tilbake til Stortinget med forslag om dette på egnet måte.

2.1.5 Vedtak nr. 487, 16. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen arrangere en konsensuskonferanse, der representanter fra både fagmiljø og brukerorganisasjoner drøfter faglige, etiske og prioriteringsmessige sider av forslaget om å tilby heroinassistert behandling for rusmiddelavhengige i Norge."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 16. september 2009:

"Vedtaket ble truffet ved behandling av Dok. nr. 8:93 (2008–2009), jf. Innst. S. nr. 326 (2008–2009).

Helse- og omsorgsdepartementet viser til at Stoltenberg-utvalget har som mandat å utrede tiltak overfor gruppen av de mest hjelpetrengende rusmiddelavhengige, herunder spørsmålet om heroinassistert

behandling. Utvalget er bedt om å sikre seg at berørte parter får komme med innspill til utvalgets arbeid. Helse- og omsorgsdepartementet vil komme tilbake til anmodningsvedtaket i sammenheng med oppfølgingen av utvalgets innstilling."

2.1.5.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen registrerer at helse- og omsorgskomiteen ikke har merknader til Regjeringens forslag til oppfølging og avventer oppfølgingen av Stoltenberg-utvalget før det tas stilling til om anmodningsvedtaket kan utkvitteres.

2.1.6 Vedtak nr. 556, 19. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen legge frem en egen sak om organisering og vilkår for den fremtidige ordningen med spesialistgodkjenning og utdanning av spesialister i helsevesenet."

Helse- og omsorgsdepartementet uttaler i brev 16. september 2009:

"Vedtaket ble truffet ved behandling av Ot.prp. nr. 83, jf. Innst. O. nr. 122 (2008–2009). Helse- og omsorgsdepartementet vil gi Helsedirektoratet i oppdrag å utforme og etablere en ny spesialistgodkjenningsordning for leger, tannleger og optikere. I dette arbeidet vil berørte yrkesorganisasjoner inviteres til et samarbeid. Det legges opp til at Helsedirektoratet overtar saksbehandlingen av enkeltsoknader om spesialistgodkjenning i løpet av 2011. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte med hensyn til den fremtidige ordning for godkjenning og utdanning av spesialister i helsetjenesten."

2.1.6.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen vil peke på at anmodningsvedtaket forutsetter at det fremmes "en egen sak" om organisering og vilkår for den fremtidige ordningen med spesialistgodkjenning og utdanning av spesialister i helsevesenet. Komiteen har imidlertid merket seg at helse- og omsorgskomiteen ikke har merknader til Regjeringens forslag til oppfølging.

Komiteen avventer Regjeringens tilbakemelding før det tas stilling til om anmodningsvedtaket kan utkvitteres.

2.2 Justis- og politidepartementet

2.2.1 Vedtak nr. 425, 10. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen foreta en vurdering, sett opp mot forpliktelsene som følger av Den europeiske menneskerettskonvensjon, for å åpne for bruk av elektronisk kontroll også ved straffeprosessuelt besøksforbud. Erfaringene fra Sverige vil være av stor betydning i denne vurderingen (jf. Innst. O. nr. 68)."

Justis- og politidepartementet uttaler i brev 24. august 2009:

"Vedtaket ble truffet ved Stortingets behandling av Innst. O. nr. 68 (2008–2009) om lov om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (kontaktforbud med elektronisk kontroll, endring av saksbehandlingsreglene for besøksforbud mv.), jf. også lov 19. juni 2009 nr. 75 om endringer i straffeloven og straffeprosessloven (elektronisk kontroll ved kontaktforbud, saksbehandlingsreglene for besøksforbud mv.). Som forutsatt i anmodningsvedtaket, vil erfaringer fra Sverige når det gjelder elektronisk kontroll forut for domfellelse, være av stor betydning ved vurderingen av om det skal åpnes for bruk av elektronisk kontroll ved straffeprosessuelt besøksforbud. Det vil også være viktig å se på erfaringene fra bruk av elektronisk kontroll ved kontaktforbud i Norge. Regjeringen vil avvente disse erfaringene og komme tilbake til Stortinget med en vurdering i en lovproposisjon."

2.2.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen har merket seg at Regjeringen tar sikte på å komme tilbake til anmodningsvedtaket i tilknytning til en lovproposisjon. Komiteen avventer behandlingen av proposisjonen før det tas stilling til om vedtaket kan utkvitteres.

2.3 Kommunal- og regionaldepartementet

2.3.1 Vedtak nr. 281, 24. mars 2009

"Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med en revisjon av begrepsbruken i den nye bygningsloven slik at den blir mer hensiktsmessig og i samsvar med innarbeidet begrepsbruk i næringen."

Kommunal- og regionaldepartementet uttaler i brev 19. august 2009:

"Det fremgår av Innst. O. nr. 50 (2008–2009) punkt 1.2 at foranledningen for anmodningen er at det under kommunal- og forvaltningskomiteens behandling av Ot.prp. nr. 45 (2008–2009) Om lov om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) (byggesaksdelen) ble påpekt av Byggenæringens Landsforbund (BNL) at det i loven er brukt til dels kompliserende begreper.

Kommunal- og regionaldepartementet forstår Stortingets vedtak slik at det særlig er begrepsbruken i forbindelse med omtale av godkjenningsordningen som ønskes gjennomgått.

Både i plan- og bygningsloven og i utkastet til forskrift til plan- og bygningsloven om byggesak brukes begrepene "tildeling av ansvarsrett", "lokal godkjenning" og "lokal godkjenning for ansvarsrett". Innholdsmessig er disse begrepene synonyme, og de innebærer at kommunen skal vurdere foretakenes system og organisering med hensyn til kvalifikasjoner før foretaket tildeles ansvarsrett for det aktuelle tiltaket.

Departementet har forklart begrepsbruken i lov og forskrift i høringsnotatet som ble sendt på høring 23. juni 2009, og begrepsbruken vil bli ytterligere forklart i veiledninger.

Departementet finner det ikke hensiktsmessig med en ny lovprosess nå, men vil foreta en gjennomgang av begrepsbruken vedrørende bestemmelsene

om godkjenning ved første lovrevisjon av plan- og bygningsloven."

2.3.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til at kommunal- og forvaltningskomiteen ikke har merknader til Regjeringens forslag til oppfølging av anmodningsvedtaket og følgende aksepterer departementets begrunnelse for ikke å foreta en revisjon av begrepsbruken i den nye bygningsloven.

2.4 Kunnskapsdepartementet

2.4.1 Vedtak nr. 13, 23. oktober 2008

"Stortinget ber Regjeringen komme tilbake med forslag til tiltak slik at elever som trenger utvikling i talespråk, tegnspråk, alternativ kommunikasjon, supplerende kommunikasjon, eller en kombinasjon av disse, får innfridd sine rettigheter etter lovverket."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 8. september 2009:

"Når det gjelder CI-opererte barn/elever som velger talespråk, så ga Kunnskapsdepartementet 17.02.09 Utdanningsdirektoratet i oppdrag å utarbeide forslag til konkrete forskrifter for CI-opererte barn som velger talespråk med svarfrist 01.09.09. Direktoratet har 03.07.09 sendt departementet en juridisk vurdering om hjemmelsgrunnlaget for å gi forskrifter innenfor dagens regelverk. Direktoratet har vurdert Hørselhemmedes landsforbunds forslag til retningslinjer, og mener at det kun er hjemmelsgrunnlag for å fastsette kompetansekrav for tilsetting av undervisningspersonale og regulering av det fysiske og psykososiale miljøet. Direktoratet anbefaler imidlertid at det ikke fastsettes særskilte regler om dette for særskilte elevgrupper. Direktoratet konkluderer med at opplæringsloven på mange områder ikke inneholder hjemler til å forskriftsfeste særskilte regler for denne gruppen barn/elever. Kunnskapsdepartementet vil derfor be Utdanningsdirektoratet vurdere behovet for egne forskrifter for barn/elever med CI, og eventuelle konsekvenser av dette for andre barn/elevgrupper med særlige behov som grunnlag for et eventuelt videre arbeid med nødvendige lov- og forskriftsendringer. Det vil bli satt ny frist for dette oppdraget.

Det offentlig oppnevnte Midtlyngutvalget avga 2. juli 2009 sin innstilling NOU 2009:18 Rett til læring. Anmodningsvedtaket i sin helhet må sees i sammenheng med oppfølgingen av denne, og Stortinget vil bli informert. Jf. også vedtak nr 349 og 350."

2.4.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til uttalelse fra kirke-, utdannings- og forskningskomiteen hvor det heter:

"Komiteen har merket seg at Utdanningsdirektoratet har gitt en juridisk vurdering av hjemmelsgrunnlag for å gi forskrifter med retningslinjer for hvordan elever med CI skal følges opp i skolen. Direktoratet finner at det ikke er hjemmelsgrunnlag

for dette, utover for kompetanse og for læringsmiljøet. Komiteen imøteser en vurdering av hvilke forskrifter som kan innføres der hvor det er lovhjemmel, samt en videre utredning av behovet for ytterligere lovhjemler. Komiteen imøteser en slik løsning slik at CI opererte får nødvendig hjelp til grunnleggende kommunikasjon."

Komiteen slutter seg til dette og registrerer at Regjeringen tar sikte på å følge opp anmodningsvedtaket i tilknytning til behandlingen av Midtlyngutvalgets innstilling "Rett til læring". Komiteen avventer denne og forutsetter at opplysninger om fremdrift mv. gis i Meld. St. 4 for 2010–2011.

2.4.2 Vedtak nr. 297, 27. april 2009

"Stortinget ber Regjeringen foreta en gjennomgang av systemet for finansiering av internasjonale skoler som inkluderer både tilskuddsordningen og ordning for finansiering gjennom Lånekassen, for å se om dagens ordninger er formålstjenlige."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 21. august 2009:

"Kunnskapsdepartementet tar sikte på å redegjøre for saken i Prop. 1 S (2010–2011) for budsjettperioden 2011."

2.4.2.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til at kirke-, utdannings- og forskningskomiteen ikke har merknader til Regjeringens oppfølging og har merket seg at anmodningsvedtaket vil bli omtalt i Prop. 1 S for 2010–2011. Komiteen avventer denne før det tas stilling til om vedtaket kan utkvitteres.

2.4.3 Vedtak nr. 349, 27. mai 2009

"Stortinget ber Regjeringen vurdere endring i opplæringsloven slik at elever som trenger utvikling i talespråk, tegnspråk, alternativ kommunikasjon, supplerende kommunikasjon, eller en kombinasjon av disse, sikres likeverdige rettigheter i lovverket."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 8. september 2009:

"Når det gjelder CI-opererte barn/elever som velger talespråk, så ga Kunnskapsdepartementet 17.02.09 Utdanningsdirektoratet i oppdrag å utarbeide forslag til konkrete forskrifter for CI-opererte barn som velger talespråk med svarfrist 01.09.09. Direktoratet har 03.07.09 sendt departementet en juridisk vurdering om hjemmelsgrunnlaget for å gi forskrifter innenfor dagens regelverk. Direktoratet har vurdert Hørselhemmedes landsforbunds forslag til retningslinjer, og mener at det kun er hjemmelsgrunnlag for å fastsette kompetansekrav for tilsetting av undervisningspersonale og regulering av det fysiske og psykososiale miljøet. Direktoratet anbefaler imidlertid at det ikke fastsettes særskilte regler om dette for særskilte elevgrupper. Direktoratet konkluderer med at opplæringsloven på mange områder ikke inneholder hjemler til å forskriftsfeste særskilte regler for denne gruppen barn/elever. Kunnskapsdepartementet vil derfor be Utdanningsdirektoratet vurdere behovet for egne forskrifter for barn/elever med CI, og eventuelle konsekvenser av dette for andre barn/elevgrupper med særlige behov som grunnlag for et eventuelt videre arbeid med nødvendige lov- og forskriftsendringer. Det vil bli satt ny frist for dette oppdraget.

derer med at opplæringsloven på mange områder ikke inneholder hjemler til å forskriftsfeste særskilte regler for denne gruppen barn/elever. Kunnskapsdepartementet vil derfor be Utdanningsdirektoratet vurdere behovet for egne forskrifter for barn/elever med CI, og eventuelle konsekvenser av dette for andre barn/elevgrupper med særlige behov som grunnlag for et eventuelt videre arbeid med nødvendige lov- og forskriftsendringer. Det vil bli satt ny frist for dette oppdraget.

Det offentlig oppnevnte Midtlyngutvalget avga 2. juli 2009 sin innstilling NOU 2009:18 Rett til læring. Anmodningsvedtaket i sin helhet må sees i sammenheng med oppfølgingen av denne, og Stortinget vil bli informert. Jf. også vedtak nr 13 og 350."

2.4.3.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til sine merknader til vedtak nr. 13 av 23. oktober 2008.

2.4.4 Vedtak nr. 350, 27. mai 2009

"Stortinget ber Regjeringen å gjennomgå Statsped-systemet med sikte på å styrke og videreutvikle kompetansen om alternativ og/eller supplerende kommunikasjon (ASK), samt å vurdere å opprette ett eller flere nasjonale kompetansesentre for ASK."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 21. august 2009:

"Det offentlig oppnevnte Midtlyngutvalget avga 2. juli 2009 sin innstilling NOU 2009:18 Rett til læring. Anmodningsvedtaket må sees i sammenheng med oppfølgingen av denne, og Stortinget vil bli informert. Jf. også vedtak nr 13 og 349."

2.4.4.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til at kirke-, utdannings- og forskningskomiteen ikke har merknader til Regjeringens forslag til oppfølging av anmodningsvedtaket og registrerer at Regjeringen tar sikte på å følge opp vedtaket i tilknytning til behandlingen av Midtlyngutvalgets innstilling "Rett til læring". Komiteen avventer denne og forutsetter at opplysninger om fremdrift m.v. gis i Meld. St. 4 for 2010–2011.

2.4.5 Vedtak nr. 501, 17. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen på egnet måte komme tilbake til Stortinget om hvordan man i størst mulig grad kan sikre studentaktiv forskning."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 21. august 2009:

"Regjeringen stadfestet politikken for forskningsbasert undervisning senest i St.meld. nr. 44 (2008–2009) Utdanningslinja, avsnitt 5.2.4 side 73. Blant tiltakene er at Regjeringen i samarbeid med Universitets- og høskolerådet vil utvikle en veiledning i hvordan den brede definisjonen av forskningsbasert undervisning skal brukes. Kunnskapsdeparte-

mentet vil i forbindelse med etatsstyringen av universiteter og høyskoler be dem tilrettelegge for studentaktiv forskning."

2.4.5.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen tar til etterretning at kirke-, utdannings- og forskningskomiteen ikke har merknader til Regjeringens oppfølging av anmodningsvedtaket.

2.4.6 Vedtak nr. 502, 17. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen gjennomgå forskningsetiske regler for master- og doktorgradsprogrammer når det gjelder forskning på barn og unge innenfor skjæringspunktet helse- og sosialforskning, og komme tilbake til Stortinget med dette på egnet måte."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 21. august 2009:

"Kunnskapsdepartementet vil følge opp vedtaket i samarbeid med blant annet de nasjonale forskningsetiske komiteer, som vil bli bedt om å gjennomgå regelverket, og gi råd om eventuelle endringer. Departementet tar sikte på å komme tilbake til saken i Prop. 1 S (2010–2011) for budsjetterminen 2011."

2.4.6.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til at Regjeringen tar sikte på å komme tilbake til saken i forbindelse med Prop. 1 S for 2010–2011 og avventer dette før det tas stilling til om anmodningsvedtaket kan utkvitteres.

2.5 Samferdselsdepartementet

2.5.1 Vedtak nr. 426, 11. juni 2009

"Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til at det tas i bruk intelligente kommunikasjonsløsninger (ITS) for å øke kollektivandelen og bedre trafikksikkerheten i de store byområdene."

Samferdselsdepartementet uttaler i brev 19. august 2009:

"Samferdselsdepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i Prop. 1 S (2009–2010)."

I Prop. 1 S (2009–2010) for Samferdselsdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av anmodningsvedtak nr. 426:

"Intelligente transportsystem og -tenester (ITS) er allereie i betydeleg grad tekne i bruk i kollektivtransport og for trafikktryggleik.

Samferdselsdepartementet starta våren 2009 arbeidet med å revidere sin strategi for bruk av informasjons- og kommunikasjonsteknologi i transportsektoren. Dette blir gjort m.a. på grunnlag av Stortingets behandling av Nasjonal Transportplan 2010–2019.

Det er viktig å utnytte dei moglegheitene ITS gir med omsyn til å nå dei måla som er sette for framkome, trafikktryggleik, miljø og tilgjenge for alle. ITS gir også utfordringar når det gjeld personvern, IT-tryggleik, risiko, organisering, eigarskap til informasjon og utnytting av han, konkurransetilhøve mellom aktørar, lovverk og deltaking i det internasjonale samfunn, jf. St.meld. nr. 16 (2008–2009).

I samsvar med Samferdselsdepartementets overordna strategi blir det i heile transportsektoren arbeidd med å utnytte bruken av ITS. Sentralt i dette arbeidet står bruk av ITS m.a. for å auke kollektivdelen og betre trafikktryggleiken i dei store byområda.

For å auke kollektivdelen er det starta eit arbeid med å utvikle brukarvenleg elektronisk billettering for kollektivtransporten, innføre ein nasjonal reiseplanleggar for reiser både med bil og kollektivt, sannstids informasjonssystem, og parkering for innfart til byar med bruk av AutoPASS-brikke. I utviklingsprosjekt for betre utnytting av tilgjengeleg transportkapasitet i Bergen vil 5 000 personar teste spontan samkøring i 2010. Brukaren kan da via mobil eller internett få melding om ledig kapasitet i privatbil, buss eller drosje som skal same veg.

På trafikktryggleiksområdet er det i gang ei omfattande utvikling både nasjonalt og internasjonalt, der utnytting av ulike ITS-tiltak står sentralt. Dette gjeld både ITS-tiltak i køyretøy til hjelp for føraren, informasjon, kontroll, trafikkstyring og betre avgjerdsgrunnlag for styresmaktene.

For å oppnå best mogleg effekt er det på tvers av sektorane generelt viktig med samordning, samarbeid og kompetanseutvikling for bruk av ITS. Til dette arbeidet løyver Samferdselsdepartementet midlar til ITS Norge.

Aktuelle system og tenester må vurderast ut frå føresetnader og krav, personvern, kost/nytte og verknader i samspel med andre løysingar."

2.5.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til uttalelse av 17. november 2009 fra transport- og kommunikasjonskomiteen hvor det opplyses at komiteen tar sikte på å følge opp aktuelle saker innen komiteens saksområde i tilknytning til behandlingen av statsbudsjettet for 2010 og anser på dette grunnlag anmodningsvedtaket som utkvittert.

3. Anmodningsvedtak fra stortings-sesjonen 2007–2008

3.1 Kunnskapsdepartementet

3.1.1 Vedtak nr. 266, 13. desember 2007

"Stortinget ber Regjeringen i forbindelse med stortingsmeldingen om internasjonalisering vurdere en opptrapping av rammen i Statens lånekasse for utdanning slik at nye søkerskoler kan innlemmes i støtteordningen for elever som tar deler av sin videregående opplæring i utlandet."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 22. august 2008:

"Regjeringen vil i stortingsmeldingen om internasjonalisering komme med en beskrivelse av hvordan vedtaket vil bli fulgt opp. Det tas sikte på å fremme meldingen om internasjonalisering i løpet av høsten 2008."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 21. august 2009:

"Regjeringen har i St.meld. nr. 14 (2008–2009) Internasjonalisering av utdanning, side 38, sagt at departementet vil vurdere hvordan ordningen med studieopphold for elevgrupper kan åpnes for nye grupper.

Kunnskapsdepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i Prop. 1 S (2009–2010) for budsjetterminen 2010 for Kunnskapsdepartementet Del I Kap 3."

I Prop. 1 S (2009–2010) skriver Kunnskapsdepartementet følgende om oppfølging av vedtak nr. 266:

"Departementet foreslår å auke løyvinga med om lag 0,9 mill. kroner for at inntil éi elevgruppe frå Elvebakken videregående skole i Oslo får støtte til å ta det andre året av vidaregåande opplæring ved York College i England, og inntil éi elevgruppe frå Troms fylke får støtte til å ta det tredje året av vidaregåande opplæring ved Norsk-russisk videregående skole i Murmansk. Dette er i samsvar med ambisjonen til Regjeringa om auka internasjonalisering av grunnopplæringa og ei oppfølging av varsla tiltak i St.meld. nr. 14 (2008–2009)."

3.1.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen registrerer at kirke-, utdannings- og forskningskomiteen ikke har innvendinger mot Regjeringens oppfølging av anmodningsvedtaket og utkvitterer vedtaket på dette grunnlag.

3.2 Samferdselsdepartementet

3.2.1 Vedtak nr. 402, 13. mars 2008

"Stortinget ber Regjeringen vurdere muligheten for å innføre påbud om sitteplass for skolebarn i skuleskyss med buss. Arbeidet starter etter at rapporten om "Sikkerhet knyttet til transport av skolebarn i buss" er lagt fram for Samferdselsdepartementet."

Samferdselsdepartementet uttaler i brev 26. august 2008:

"Samferdselsdepartementet mottok rapporten "Sikkerhet knyttet til transport av skolebarn i buss" i mai 2008. For eventuelt å kunne innføre særlige tiltak for trafikantgruppen skolebarn i buss må det foretas omfattende og kompliserte vurderinger av økonomisk, juridisk og praktisk art. Departementet er nå i gang med å vurdere resultatene i rapporten, og vil i det videre arbeidet gjennomføre nødvendige utredninger for å følge opp Stortingets anmodning. Stortinget vil bli informert om oppfølgingen."

Samferdselsdepartementet uttaler i brev 19. august 2009:

"Samferdselsdepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i Prop. 1 S (2009–2010)."

I Prop. 1 S (2009–2010) for Samferdselsdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av anmodningsvedtak nr. 402:

"I St.meld. nr. 4 (2008–2009) og St.prp. nr. 1 (2008–2009) går det fram at departementet var i gang med å vurdere resultatene i rapporten «Sikkerhet knyttet til transport av skolebarn i buss» og ville i det vidare arbeidet gjennomføre nødvendige utgreingar for å følgje opp oppmodinga frå Stortinget. Kontroll- og konstitusjonskomiteen uttaler i Innst. S. nr. 119 (2008–2009) at han vil vente med å kvittere ut vedtaket til Stortinget har motteke informasjonen.

Regjeringa er oppteken av at alle skuleelevar skal ha ein trygg skuleveg. Skuleskyssen er eit fylkeskommunalt og kommunalt ansvar. Regjeringa opplever at transporten av skuleelevar blir utført på ein god og forsvarleg måte. Fylkeskommunane har etter opplæringsloven og privatskoleloven ansvaret for å organisere skuleskyssen i samråd med kommunane. Kommunane har ansvaret for skuleskyssen for grunnskuleelevar med rett til skyss grunna trafikkfarleg eller på annan måte vanskeleg skuleveg og for grunnskuleelevar som bur meir enn fire km frå skulen. For elevar i første årstrinn er skyssgrensa to km. Fylkeskommunen har ansvaret for skuleskyss til elevar i vidaregåande skule som bur meir enn seks km frå skulen. Skuleskyssen skal etter vegtrafikkloven og yrkestransportlova skje med eit transportmiddel som tilfredsstiller gjeldande krav til sikring, utført av ein transportør som tilfredsstiller krava for å drive persontransport mot vederlag. Kostnadene til skuleskyss blir dekte av dei frie inntektene til fylkeskommunen inkludert overføringar frå staten gjennom inntektssystemet.

Samferdselsdepartementet har i samband med vurderinga av forslaget kartlagt omfanget og eventuelle konsekvensar av bruk av ståplassar ved skuleskyss i buss. Rapporten «Sikkerhet knyttet til transport av skolebarn i buss» frå SINTEF blei lagt fram for Samferdselsdepartementet i mai 2008. SINTEF fann ikkje store forskjellar når det gjeld kor stor del som står under skuleskyss samanlikna med ei tilsvarende undersøking gjennomført i 1998. Talet på sjølvrapporterte skader er også tilsvarende som i undersøkinga frå 1998. Rapporten konkluderer med at om lag 2–3 pst. av skuleelevane i skuleskyss med buss står heile vegen til eller frå skulen, og at om lag 6–7 pst. av skuleelevane står delar av vegen til eller frå skulen. Rapporten viser også at ein nokså stor del av skuleelevane vel å stå framfor å setje seg ved sidan av nokon dei ikkje kjenner eller å leite etter ledig sete i ein buss som ser full ut.

Ut frå tal i politiet sitt ulykkesregister har ein i rapporten kome fram til at to barn i grunnskulealder har blitt alvorleg skadd under skuleskyss i buss i perioden 2002–2006. Rapporten frå SINTEF viser at skuleelevar i liten grad blir skadde som passasjer i buss, og at skadane som oppstår er lite alvorlege. Halvparten av dei rapporterte skadane er knytte til trafikksituasjonar som t.d. bråbremsing, utforkøyning, køyring over hump/dump, og fot klemt i dør/

køyrte over. Ein tredel av skadane skjer ved av- eller påstiging. For heile 18 pst. av skadane blir årsaka til skaden oppgitt å vere mobbing frå medpassasjerar. Samferdselsdepartementet viser til at dei alvorlege ulykkene i Noreg med barn på veg til skulen har skjedd ved kryssing av veg etter at dei har gått av bussen, og ikkje under bussturen.

Rapporten viser at fylkeskommunane organiserer og utformer skuleskyssen svært ulikt. Om lag halvparten av skuleskyssen skjer med eigne skulebussar, medan resten skjer ved at skuleskyssen inngår som del av det ordinære kollektivtilbodet. Eit påbud om sitjeplass for skuleelevar når skuleskyssen inngår i det ordinære kollektivtilbodet vil føresetje at transportkapasiteten for dei aktuelle bussrutene i praksis må dimensjoneras slik at det blir sitjeplass for alle passasjerar. Dette krev nøye planlegging og avtalar med transportselskapa. Ein eventuell øyremerkning av seter for skuleelevar vil bli vanskeleg å administrere.

Samferdselsdepartementet viser til at ein auke i talet på vognkilometer vil medføre lokale utfordringar og miljømessige konsekvensar, og auka ulykkesrisiko for trafikantar utanfor bussen, med ein ulykkeskostnad rekna til 18 mill. kr.

Regjeringa meiner at fylkeskommunane, i samråd med kommunane, er dei beste til å vurdere aktuelle tiltak for sikring av barn i buss ved utforminga av det lokale skuleskyssstilbodet. Regjeringa viser til at fylkeskommunane kan stille krav til kvalitet og tilstrekkeleg sitjeplasskapasitet i avtalar med transportørane. Fylkeskommunane blei i brev av 10. juli 2009 oppmoda til å planleggje framtidig transporttilbod ut frå at det skal vere tilgjengeleg sitjeplass til alle skuleelevar.

Samferdselsdepartementet viser til at mange av fylkeskommunane arbeider aktivt med trafikktryggleik og skuleskyss ved å stille krav om sitjeplass til skuleelevar, krav om maksimal- eller gjennomsnittsalder ved bussparken eller gjennom eigne skyssreglement for sjåfør og skuleelevar. Fylkeskommunane og kommunane bør i tillegg, gjerne i samarbeid med Trygg Trafikk eller andre aktørar, sørge for at skuleelevar får opplæring i trafikkreglar og riktig atferd langs skulevegen, ved kryssing av veg, ved busstoppet og under skuleskyssen. Trygg skuleveg handlar ikkje berre om skuleskyss. Det handlar òg om gang- og sykkelveg og det å skape gode holdningar til trafikktryggleik blant foreldre og elevar.

Regjeringa tok på konsultasjonsmøte 18.08.2009 mellom regjeringa og kommunesektoren, representert ved KS, opp spørsmålet om sitjeplass under skuleskyss. Samferdselsdepartementet vil følgje opp saken gjennom dialog og samarbeid med fylkeskommunane og andre relevante aktørar. Fylkeskommunane vil m.a. bli invitert til eit eige møte om trafikktryggleik hausten 2009 kor sikring av skulebarn i buss vil vere eit av tema til drøfting."

3.2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, viser til brev av 26. august 2008 der Samferdselsdepartementet bekrefter å ha mottatt den omtalte rapporten i mai 2008, og der man viste til at det måtte foretas omfattende og kompliserte vurderinger av økonomisk, juri-

disk og praktisk art før man eventuelt kunne innføre særlige tiltak for trafikkantgruppen skolebarn i buss. Flertallet viser også til brev fra Samferdselsdepartementet datert 19. august 2009, der det fremgår at Samferdselsdepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i Prop. 1 S (2009–2010).

Flertallet finner at Samferdselsdepartementet har vurdert muligheten for å innføre påbud om sitteplass for skolebarn i skuleskyss med buss slik det bes om i anmodningsvedtaket, men er uenig i de konklusjoner departementet har kommet til.

Flertallet viser for øvrig til omtalen i Prop. 1 S (2009–2010), innstillingen fra transport- og kommunikasjonskomiteen til denne og det forslaget Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti fremmet der om sikring av skolebarn i buss.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet konstaterer at Regjeringen har foretatt en vurdering av muligheten for å innfri påbud om sitteplass for skolebarn i skuleskyss med buss i tråd med vedtakets ordlyd. Disse medlemmer har imidlertid merket seg at Regjeringen ikke har planer om å innføre et slikt påbud, men at flertallet i Stortingets transport- og kommunikasjonskomité bestående av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, i Innst. 13 S (2009–2010) peker på at formålet med Regjeringens vurderinger fortsatt må være å endre dagens praksis. Dette flertallet skriver videre

"Disse medlemmer ber Regjeringen vurdere endringer i regelverk for å sikre alle skoleelever rett til sitteplass i skolebussen."

4. Anmodningsvedtak fra stortings-sesjonen 2006–2007

4.1 Kunnskapsdepartementet

4.1.1 Vedtak nr. 545, 14. juni 2007

"Stortinget ber Regjeringen komme tilbake til Stortinget med en egen sak om tilskuddsordningene når gjennomgangen av utregningsmodellen for skolen er gjennomført (jf. Innst. O. nr. 88)."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 23. august 2007:

"Kunnskapsdepartementet vil redegjøre for oppfølging av vedtaket i St.prp. nr. 1 (2007–2008)."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 22. august 2008:

"Kunnskapsdepartementet vil redegjøre nærmere for oppfølgingen av vedtaket i St.prp. nr. 1 (2008–2009)."

I St.prp. nr. 1 (2008–2009) for Kunnskapsdepartementet heter det følgende om oppfølgingen av anmodningsvedtak nr. 545:

"Høgskolen i Molde har på oppdrag frå Utdanningsdirektoratet gjennomgått tilskottsmodellen til dei private skolane. Analysen viser at dagens modell ikkje i tilstrekkeleg grad fangar opp kostnadsstrukturen i offentlege skolar. Departementet ønskjer å vurdere løysingar for justering av modellen i samband med budsjettet for 2010, slik at den tek betre omsyn til kostnadsstrukturen i offentlege skolar. Privatskoleorganisasjonane vil bli tatt med i dette arbeidet."

Kunnskapsdepartementet uttaler i brev 21. august 2009:

"Kunnskapsdepartementet vil redegjøre for oppfølgingen av vedtaket i Prop. 1 S (2009–2010) for budsjetterminen 2010 Kunnskapsdepartementet Del 1 Kap 3."

I Prop. 1 S (2009–2010) skriver Kunnskapsdepartementet følgende om oppfølgingen av vedtak nr. 545:

"Kunnskapsdepartementet har samarbeidd med privatskoleorganisasjonane om gjennomgangen av tilskottsmodellen.

Konklusjonen frå gjennomgangen av tilskottsmodellen er at det finns modellar som betre kan fange

opp kostnadsstrukturen i den offentlege skolen. Regjeringen vil vurdere dette nærmere."

4.1.1.1 KOMITEENS MERKNADER

Komiteen viser til at anmodningsvedtaket forutsetter at Regjeringen fremmer egen sak om tilskuddsordningene når gjennomgangen av utregningsmodellen for skolen er gjennomført. Komiteen registrerer imidlertid at kirke-, utdannings- og forskningskomiteen ikke har merknader til Regjeringens forslag til oppfølging av anmodningsvedtaket og avventer Regjeringens tilbakemelding før vurdering om vedtaket kan anses utkvittert eller ikke blir foretatt.

5. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til meldingen og rår Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k :

Meld. St. 4 (2009–2010) – om anmodnings- og utredningsvedtak i stortings sesjonen 2008–2009 – vedlegges protokollen.

Oslo, i kontroll- og konstitusjonskomiteen, den 15. desember 2009

Anders Anundsen

leder

Marit Nybakk

ordfører

